

БРАТЯ ГРИМ

ОСЕМТЕ БРУНОВЦИ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

В стари времена в дома Квернфурт в Саксония властвал граф Гебхард със съпругата си. В отсъствие на графа тя родила наведнъж девет деца, от което тя и придворните ѝ дами много се уплашили и не знаели какво да правят. Понеже господарят бил недоверчив и те се бояли, че трудно ще повярва, дето жена ще роди по нормалния начин от един мъж наведнъж девет деца; още повече че нерядко той изказвал тежки подозрения и слова по повод на жени, родили наведнъж две или три деца, и никой не съумявал да го придума да ги смята за честни. В страха си графинята се сговорила с придворните дами да отстрани скришом осем от деветте деца и да запази само деветото и най-здравото. (То било наречено Буркхарт и е сетнешният дядо на император Лотар.) На една от дамите било наредено да отнесе осемте деца в котела, в който били поставени, да допълни котела с камъни, да го потопи в езерото край дворецовата мелница и да удави децата.

Жената приела да го стори и рано сутринта изнесла децата от замъка. Тъкмо тогава обаче братът на графа, свети Бруно, бил излязъл по ранина в полето да се помоли. Докато се разхождал под хълма край красивия извор, наречен по-късно Брунсбрунен, жената се натъкнала на него и побързала да го подмине, сякаш се страхувала от нещо; но като минавала край него, Бруно дочул дечицата да скимтят в котела под мантията ѝ. Учудил се и я попитал какво носи. Макар че жената веднага отвърнала: „Малки вълчета или кученца“, на Бруно не му изглеждало това да са гласовете на малки кученца; поради което поискал да надникне и види що за чудо е това. И като отгърнал мантията ѝ, видял, че тя носи осем малки дечица. Безкрайно ужасен, той притиснал вкочанената от страх жена да му признае откъде идва с тези деца, кой ѝ е наредил и какво се кани да прави с тях. Разтреперана, тя му съобщила цялата истина. След което господин Бруно ѝ забранил да съобщава комуто и да било, включително на майката, друго, освен че е изпълнила нареждането ѝ. Той пък взел децата, кръстил ги край извора, дал на всички тях името Бруно и настанил бедните сирачета — едно или две в дворецовата мелница, а останалите на други места наблизо. На хората, на които поверил децата да ги отгледат, дал пари и им наредил да го пазят в тайна, а и сам не го доверил никому до времето, когато за последен път поел от Квернфурт за Прусия и мислел, че е възможно никога повече да не се върне. Тогава разкрил доверително на брат си Гебхард какво се е

случило, как децата са се родили и са останали живи и къде могат да бъдат срещнати. Гебхард трябвало обаче предварително да се задължи да не намразва и да не наказва съпругата си, ами да признае случилото се като Божие чудо и милост. След което свети Бруно отишъл при съпругата, разкрил ѝ всичко и я наказал за грешното ѝ неверие. Смесили се голяма скръб и велика радост, осемте дечица били доведени и представени, облечени еднакво, на родителите си. При вида им бащиното и майчиното сърце трепнали, а по осанката и жестовете на децата си личало, че те са истински братчета на деветото. Котелът, в който жената накарала да изнесат от замъка осемте паленца, и до ден-днешен може да бъде видян в Квернфурт, прикован на желязна верига в дворцовата църква, под каменния свод непосредствено пред хората, за да се помни тази история. Езерото до днес носи името Вьолфертайх^[49], по простонародному Велертайх.

[49] Вълчето езеро. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.